

moistnud ka neid õigeks innimesites kastwa, tada. Misuggune lugu fui Juhhanil olli, õppetab selgeste: mis halle ja hirmus assi ühhe nisuggusega on, kes eñnast jomisse ammetisse on andnud. Kes peaks ka mõtlemal, et innimenne, kellegel meel ja moistus peas on, ennam wina wõttaks, kui ta pea fañnab, kui ta agga sal joobnud innimest on näinud. Kuid a ta ruummalam weel, kui weiks, keleto jo meseto maas on. Kuida ta Jumimala anded jálle välja oksendab, mis temma liaste olli prukinud. Kuid a ruummalad lapsedki tedda naerwad ja teotawad ja tedda joma kveraks sõrimawad.

Seál kúllas, kus Niggola Juhhan elas, olli ka se wiis, et poisid tüdruffuttele ka ikka wina pakkusid. Ja kui nemmad ei tahtnud wõtta, siis sundisid teised neid wåggise joma. Selle ruumala wisi läbbi õppis keik naesterahwas wina joma. Mae sed ja tüdrukud jõivad nendasamoti, kui mehhedki. Algga mis sest wimaks tulli?

Seál kúllas ei osnud mitte üks ainus priise punnasse näoga naesterahwas nähha. Keit naesed ja tüdrufut ollid visego surnud innimesed, nenda kahvatand ollid nemmad silmanäust. Ja se tulli keik wina jomissest. Ja mis suur öünetus weel innimestele jo missest tulleb, missugguse wallatusse ja pattude sisse innimesed joobnust peast langevad, sedda ei olle árra arwada.

Winga on nenda kui kefide Jumimala andedega. Moistlikkus wisi peame meie neid prukima. Kes sedda ei te, sellele läbháwad nemmad kahjuks.

Head Õppetussed Orjadele.

Olle omma leiwa wannematte vasto san nakulesik, ja auusta a armasta neid, kui üks laps omniaid libhased wannemad: seit nemmad kandwad hoolt sinno eest, kui wannemad omma laste eest.